

Berättelse och sång

om

det safansväckande mordet som föröfwades

på

Garfwaremästaren Ahman

i Borgå

Fredagen den 4 April 1884.

L. Fredrik Ågren

författad och till tryck befordradt.

Estertvety förbjudes.

Pris: 25 penni.

Helsingfors,

J. Simell & Co. boktryckeri, 1884.

Äter har ett af de rysligaste brott inträffadt hwilket som en ljungeld genombäfwadt våra sinnen och upprördt hwarje själ i vårt kära fosterland. Såsom det förljudes har i den lilla och fredliga staden Borgå föröfwats ett sakschwäckande mord, nära nog ensamt i sitt slag i det att Garfwarmästaren Ahman ljutit döden på sitt fredliga hwi-
loläger. — I början trodde alla att ett sjelfmord här blifwit begånget. — Då stadens läkare kl. 6 på aftonen företog medikolegal besigtning, warnades efter det bindeln borttagits att ett ohyggligt mord, begånget af annan persons hand här förelåg. Nedre delen af ansigtet war nämligen betäckt med flera hugg, bland hwilka ett hade gått snedt öfwer ansigtet, efterlämnadt ett i dagen 4 tum långt får, genomskurit okbenet och nedra kårbenet samt inträngt ända till halskotan och skadat ryggmärgen. Efter hwad läkaren utrönade war brottet föröfwadt med en tunn och bred yxa eller annat huggwäpen. Det första hugget war som läkaren förklarade omedelbart dödade, då ej något rop hörts från den mördade. — Hwad undersökningen och omständigheterna angår så har följande saksförhållande trowärdigt inhämtats. Garfwarmästaren Ahman hade fredagen den 4 April kl. 6 på morgonen uppstigit och gått samt öfwerfett arbetena, hwarefter han under samtal med äldresönerna uppehållit sig i nedre wåningen, tills far och son gingo upp

till öfre wåningen, der fadrens kammare war belägen och dit ingen, utom husets folk fingo inträde. Inkommen aflädde sig fadren emedan han war trött och wille hwila sig. Familjen spisade sedan i rummet intill, utan att husfadren själf deri deltog, hwarefter alla sedan gingo till sina arbeten. En tjensteflicka, som sopade i ett annat rum, blef af husbonden efterskickad att upphämta pipa, tobak och glasögon. Pigan efterkom befällningen och gick efter slutad städning sin wäg. När flickan kom ned i nedra wåningen skickades hon af frun till en brödbutik litet från stället. Hemkommen i hast, ser hon frun och sonen springa uppför trapporna. Frun hade såsom hon säger hört buller i öfra wåningen och skyndadt dit upp. Under flickans frånvaro hade nämligen inträffadt detta himmelsfrände brott. Frun bad derföre den hemkomna tjensteflickan att gå upp och se om hennes herre behöfde något. När hon inträder i sin herres kammare ser hon den rysliga katastrofen och den sargade mannen öfverhöljd med blod. Hon springer genast ner under utropet: „Mästaren ligger och blöder.“ Frun åtföljd af sonen och verkgesällen Lång, hwilken sednare befunn sig i ett af sidorummen på nedra botten. De hade då sprungit uppför trapporna och inkomme uti manuens rum, funno de honom ligga orörlig, blödande ur flera härs och tvärs på nedre delen af ansigtet gapande sår. O! hwad den synen skulle vara för maka och son, men det tycktes icke mycket bekomma dem. Sonen sprang genast till läkaren och omtalade mordet, tilläggande att fadren „troligtwis skurit sig.“ Starka misstankar föllo på husmodren och hennes son hwilka blefwo häktade och har desutom kom-

mit sådana bekännanden i dagen, att de begge blifwit dömda till döden. De woro ej nöjda med domen utan hänsföto sin sak för Keiserlig domstol. Ransakningarne pågå nu som bäst. Hwad dom och hwad öde som träffar dem wet man icke med säkerhet. — Arma och förwillade moder hwem war det som bragte dig i detta förkwißade beslut, att med tillhjälp af sonen mörda den make som du swurit trohet intill döden. — Hwilket answar har icke du som så narrat din son att med dig begå ett sådant brott. Tänk efter arma qwinna att straffet wäntar på dig. — Du ej straffet blir här på jorden så finnes det i en annan werld. Nå instämmer mången, räddning finnes äfwen för hennes själ om hon flyr till honom som kan och förmår hjälpa. Här kan man se hur långt satan kan leda en menniska på brottets bana och störta henne sedan i det djupaste elände. Nå wi derföre waka och bedja att icke falla i frestelse. Nå wi derföre bedja honom som makten hafwer att han beskyddar oss på jordelifwets stig, att icke satan som går omkring som ett rytande lejon oss uppsluka må, skall skada oss till hwarken lif eller själ.

Gud ware oss arme syndare nådig!

Sång.

1. Åter ett brott kom i dagen
Här uti vår stilla ort.
Och det blef framhaft för lagen
För de som illa had' gjordt.
Wisst är det grymt till att höra

Sådana rysliga mord
Om huru menniskor göra
Här i vår fredliga Nord.

2. Se moder din frid har bortflyktadt
Och oro behärskar din själ,
Ditt lif är i fängelsset lyktadt,
O, moder wi gråter du wäl.
Se sonen du födt wid ditt sköte
Blef äfwen af satan förledt
Nu irrar ni båda till möte,
Ett mål som ni aldrig har sett.

3. Min fång åt de fångne jag ställer
Hwad, är ni beredd till att dö?
Och ställas för honom som faller,
Hur ädelt ni sädde edert frö.
Hwad är nu de pund som ni fingo?
Att sköta i mästarsens hand,
Helt säkert, helt säkert de giugo
Som säden på brännande strand.

4. Du moder som icke får andas
Den lust som wi menniskor få
Den dagen, den dagen ej randas,
Då du i det fria får gå.
Din son som en framtid sig byggde
Och menade allting så wäl
O, moder du ens icke ryggde
Att mörda hans dyrköpta själ.

5. Jag ser hur du kämpar och lider
Jag ser det i fängelssets hål.
Du suckar och klagar och qwider
Och ens icke skuggan du tål.
Ne'n ser jag den rysliga döden
Stå framför med ifande kind
Blott hjälpen och ångren och nöden
De flykta som stormande wind.

6. Hwad har ni af mordet ni gjorde,
Blott qwal och en tärande själ,
O moder du skulle och borde
Ej sätta din make på spel.
Se satan han hwifskar så sakta
I örat: Uck! mörda din man
Men du skall blott gärningen akka
Att icke nå'n märka det kan.

7. När solen gått neder om qwällen
Och bortstymt sitt härliga sken
Och stjernorna tindra på pällen
Då mörkret inträdt som i sen.
Då stiger kanhända en längtan
Till Borgå, till make och barn
Men dit är förgäfwes din trängtan
Du fallit i frestarsens garn.

8. Så sakta, så sakta på färden
Din make han föres i ro
Från ondskan och brotten och flården

Som nu i ditt hjerta har bo
 Du förjes af älskade wänner
 Som redligt beklaga din död
 Och mången fattig dig känner
 Som hjälptes ur fattigdoms nöd.

9. O Herre som hjälper de arma
 Hjelp Herre de fångne också
 Du som will så gerna förbarma,
 O måtte de båda och få
 Den frid som du endast kan skänka
 O sänd den i mördarnes själ,
 Så att de få bedja och tänka,
 Att icke de handladt så wäl.

10. Må Herren oss alla bewara
 Och skydda på jordslifwets stig,
 Att icke wi gå i den snara
 Som leder till ondskan och lif.
 Må alla så när som och fjerran
 Råffjunga sin Herre och Gud
 Och säga: jag släpper ej Herran
 Men wandrar så glad i hans bud

(Slut.)

